

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

MÁSODIK SEKCIÓ

WALCH kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(13711/09. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. március 25.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Walch kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Helen Keller, *Elnök*
Sajó András,
Egidijus Kūris, *bírák*
és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,
2014. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (13711/09. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Walch László ("a kérelmező") 2009. március 2-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. április 9-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1961-ben született és Budapesten él.

5. 2006 augusztusában a kérelmező jogellenes elbocsátáshoz kapcsolódó kártérítés okán keresetet nyújtott be a Pest Megyei Munkaügyi Bírósághoz.

Úgy tűnik, hogy az elsőfokú, valamint a másodfokú ítélet után, 2013. szeptember 17-én a Kúria az igény egy részére tekintettel ítéletet hozott, a többi igény tekintetében pedig új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú bíróságot. E tekintetben az ügy még folyamatban van.

A JOG

6. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.

7. A Kormány vitatta a panaszt.

8. Azon időszak, amelyet figyelembe kell venni, 2006 augusztusában kezdődött és még mindig tart. Így mostanáig több mint hét és fél éve tart. Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónk kell minősíteni.

9. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bíróság megismétli, hogy munkajogi jogvitákban különös gondossággal kell eljárni (ld. *Ruotolo v. Italy*, judgment of 27 February 1992, Series A no. 230-D, p. 39, § 17).

10. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. a fent idézett *Frydlender* ügy).

11. A Bíróság, miután megvizsgálta a benyújtott anyagokat, úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

12. A kérelmező továbbá kifogásolta azt a módot, ahogy a bíróságok ügyét kezelték, továbbá az eddig hozott határozatokat. A kérelmező az Egyezmény 6. cikke 1., 8., 13. és 14. bekezdésére hivatkozott.

A Bíróság megjegyzi, hogy az ügy egy része még mindig az elsőfokú bíróság előtt van. E tekintetben a panasz idő előtti.

Továbbá a bíróság meggyőződött arról, hogy a kérelmező egyéb panaszai nem mutatják az Egyezmény hivatkozott jogainak megsértését.

Ebből következően az Egyezmény 35. cikk 1. bekezdése, 3. bekezdése a) pontja és a 4. bekezdése alapján a kérelem e részét el kell utasítani.

13. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján 10 000 euró nem vagyoni kártérítést követelt az eljárás elhúzódása miatt.

A Kormány vitatta az igényt.

14. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 2300 eurót ítél meg ilyen címen.

15. A kérelmező további 150 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

16. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

17. A Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a teljes kért összeg megítélését tartja megfelelőnek.

18. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával a következő összegeket köteles fizetni:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 2300 (kettőezer-háromszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) a kérelmező számára költségek és kiadások tekintetében együttesen 150 (százötven) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeket *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. március 25-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök